

Lieve familie en vrienden,

Zie hier de tweede nieuwsbrief met berichten over het **AnneKuijsFonds** (AKF). Met dit fonds, opgericht door neven en nichten Kuijs, willen we schoolopleidingen financieren voor een aantal kinderen in Kenia, Tanzania en Malawi.

Traditioneel werden in arme families alleen jongens naar school gestuurd. Maar door de overheid in verschillende Afrikaanse landen wordt 'Education for all' gepromoot, zodat ook meisjes de kans krijgen om naar school te gaan, verder te studeren, een baan te vinden en dus economisch onafhankelijk te worden. In Zuid-Afrika en Malawi kunnen meisjes gratis naar de lagere school. En in Kenia en Tanzania geldt dat sinds kort voor zowel jongens als meisjes. Dat is dus goed geregeld.

Maar de middelbare school is niet gratis en voor velen niet te betalen. Vandaar dat, als je als toerist naar een Afrikaans land gaat, je om de haverklap wordt aangesproken om iemand te sponsoren. Dat is natuurlijk een goede zaak, maar

vrij lastig te organiseren als je maar voor korte tijd daar bent. Je kent het kind niet, je weet niet wat het schoolgeld bedraagt en of het wel aan het kind besteed wordt als je dat aan de familie geeft. Door mijn werk in Kenia, Malawi en Tanzania ken ik inmiddels veel gezinnen die wel een steuntje in de rug kunnen gebruiken, en kan ik er ook op toezien dat het geld besteed wordt zoals wij dat bedoeld hadden.

Zoals ik in de vorige nieuwsbrief al schreef is het AKF genoemd naar **Anne Kuijs Echwa**, niet naar mij. Zij is de derde dochter van Hosea Echwa, die chauffeur was in ons sport project in het vluchtelingen kamp in Kenia.

Hosea met vrouw en 3 dochters

Hosea en ik schrijven nog steeds. Toen ik hem vertelde van het AKF schreef hij:

"I thank you very much for your great efforts that you managed to get what I asked for your name-sake, my daughter, Anne Kuijs. Anne, I'm really facing problems because I'm unable to pay school fees for my sister in law and nephew, who are both learning in high school. At the moment my nephew is at home. I really need some support from you to send him back to school."

Vorige keer schreef ik ook over Wangari uit Nanyuki, Kenia. Zij is de oudste dochter uit een gezin van zeven kinderen. Ze heeft vorig jaar haar lagere school afgemaakt. Volgens haar juf zou ze een succesvolle middelbare scholier kunnen worden. Maar

de familie van Wangari is zo arm 'as de nete', dus hier zou geld uit het AKF zeer welkom zijn.

Helaas heb ik Wangari nog niet opgespoord. Ik ga wel eens naar Nairobi

(daar zit het regiokantoor van Terre des Hommes), maar heb nog geen tijd gehad om verder naar Nanyuki te trekken.

Malawi

In de vorige nieuwsbrief vertelde ik over een aantal kinderen van verschillende vrienden die ik heb leren kennen in Malawi. Ook kwam Gideon ter sprake. Met hem heb ik nog steeds veel contact. Tijdens mijn kerst vakantie in Nederland leek het me leuk om hem uit te nodigen, waar hij natuurlijk geen nee op zei! Misschien heb je hem toen ook ontmoet: op het feest van Tante Anne en Ome Nic, bij de begrafenis van Ber Deitmers, in een windmolen in de polder, op de ijsbaan in Den Haag, op een computer beurs in Arnhem, of een kerst diner, in een trappen fabriek in Sassenheim of gewoon thuis uitgeteld op de bank in de Molenkolk. Hij heeft zich goed vermaakt, ook toen ik al weer terug moest naar Afrika omdat mijn vakantie was afgelopen. Anyway, ik had geld aan hem gegeven om in Malawi bij een aantal families te brengen voor schoolgeld en school materiaal. Hier enkele reacties van mensen die dankzij jullie weer een beetje lucht kregen...

John, de broer van Violet (die werkster bij mij was in Malawi, en inmiddels is overleden) schreef me:

"Annie, let me express my gratitude for the precious gift you have send to my beloved nieces Ndazona and Memory. We got the following things from Gideon: 5000 Kwacha (50 Euro), a schoolbag for Memory, pencils and exercise books. You have come to my rescue, your gift has come at the right time. This time Ndazona has started form one in a private secondary school, but I'm looking for a boarding school for her if funds are available.

RISE PRIVATE SECONDARY SCHOOL END OF TERM REPORT

NAME: Ndazona Kalimba FORM: I TERM: I

SUBJECT	MARKS	RANK	GRADE	REMARKS
AGRICULTURE	79	7/84	B	Very good
SCIENCE & TECH.	-	-	-	-
SOCIAL	80%	2/28	A	Excellent ^{step up}
BIOLOGY	83	4/32	A	Excellent
CHICHEWA	58	13/31	C	Good
ENGLISH	71	4/28	B	Very Good
GEOGRAPHY	71	3/31	A	Excellent
HISTORY	53	8/27	C	Good
MATHS	37	11/31	F	Fail
I. SCIENCE	80	7/30	A	Excellent
BUSINESS STUDIES	86	1/23	A	Excellent
MEAN GRADE	70.0	2	A	Pass

FORM POSITION: 2 OUT OF: 40 PUPILS: 40

GRADE KEY: A = Excellent B = Very Good C = Good D = Average E = Fail

FEES FOR NEXT TERM: 16000.00

HEADMASTER'S COMMENTS: She works hard

but too childish & stubborn

so I encourage her to change

.....

HEADMASTER'S SIGNATURE: [Signature]

Please extend my best appreciation to your cousins, wherever they are and may God bless them." Nou bij deze...

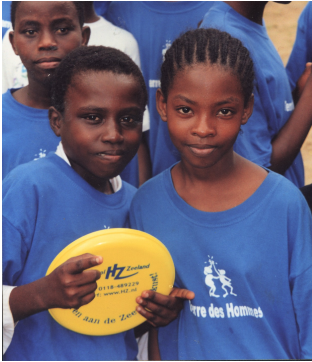
Annie Kaunda, het ‘manusje-van-alles’ op Domasi College schreef me:

“Thanks a lot for the following gifts you sent to Virginia (haar dochter):

10 exercise books, 1 ruler, 1 rubber, 2 pencils, 4 ballpoints, a schoolbag and 2000 Kwacha cash. Just to report on the development; I have bought a school uniform and shoes for her. The remaining money I will be buying soap. Really the gifts came at a good time because I was very stranded. As you already know I’m a widow and have a big responsibility to look after seven children. Imagine with a small salary to feed the children as well as paying their school fees is not a joke!”

Tanzania

Tegenwoordig werk ik dus in Tanzania voor Terre des Hommes. Ik coordineer een (sport-) onderwijs project voor het speciaal onderwijs. Het speciaal onderwijs bestaat uit special units die

aan sommige lagere scholen verbonden zijn. Er zijn units voor geestelijk gehandicapten (waar, tussen de mongooltjes, ook gewone kinderen zitten met leerproblemen of gedrags problemen), units voor doven en units voor blinden.

De laatste maanden was het gokkehuis hier in huize Kuijs in Arusha. Ik woonde al samen met Delia voor de gezelligheid. In april kwamen Janneke en Manja, twee CIOS studenten, bij me stage lopen voor twee maanden. Ze gaven les op de dove schooltjes.

Janneke, Perfect, Manja en Anne

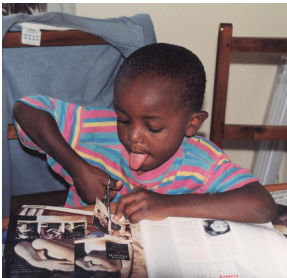
Verder stonden er in de maand mei vijf sportdagen gepland en twee gebarentaal workshops. We zijn klaslokaaltjes aan het bouwen, willen een manual maken voor physical education, en het leerplan voor de leraren opleiding voor speciaal onderwijs aanpassen. Er zijn 15 geestelijk gehandicapte kinderen naar Ierland voor de World games.

‘Tug of war’ tussen leerkrachten en ouders op de sportdag in Tanga

Maar nu is de rust weergekeerd: de scholen en de leraren opleiding zijn een maand dicht, de CIOS-ers weer naar huis, ook Delia is terug naar Nederland, dus ik woon weer alleen. Perfect is aangesteld als assistent voor drie dagen in de week. Ik moet nu rapporten gaan schrijven, financiële verslagen, en een half jaar verslag. Ook werd het weer eens tijd voor een nieuwsbrief voor jullie, zodat je weer warm gemaakt wordt voor een verse donatie.

Trouwens, ik zeg wel dat ik alleen woon, maar dat is niet echt waar. Mijn werkster Asha woont achter mijn huis met haar man Ismael, en twee kinderen (Daudi en Janet) en een zusje Zena. Van jullie geld heb ik de kleuterschool van Daudi betaald (4 Euro per maand).

Hier zit Daudi vieze plaatjes uit tijdschriften te knippen, om een collage te ma-ken. Dat heeft ie van Delia geleerd.

Verder komt elke avond om 7 uur de Masai watchman tot de volgende ochtend 7 uur de wacht houden. Met een heuse pijl een boog! Hij heet Miliari, maar 'Masai' is ook goed. Hij noemt mij 'Boss'. Het is een heel olijk klein mannetje. Laatst kwam hij aan op zijn fiets met een schaap en een geit. Het arme schaap zat achterop gebonden! En de geit liep zelf aan een touw, aan de fiets gebonden. De Masai had ze op de markt gekocht en wou ze één voor één mee naar huis nemen (ongeveer een uur fietsen hier vandaan). Ze hebben dus lekker in de tuin staan grazen. En Kaka, mijn jonge hondje, die blafte wel stoer, maar was bang tegelijk.

Toen ik maandag thuiskwam lag de Masai te slapen in de zon op het gras. Hij was ziek, zei Asha. Terwijl ik hem een beetje negeerde (wat een vertoning zo'n slapende Masai in m'n nette gazon), stelde Perfect voor om hem mee te nemen voor een malaria test, en dat had ie dus ook. Toen hebben we hem met een baal medicijnen naar huis gebracht. Toen lag ik dus twee nachten te graai...

Maar gisteren was hij alweer present. Da's pas hart voor je werk en je baas!

Dit weekend pak ik de bus naar Nairobi (5 uurtjes) en dan neem ik het vliegtuig naar Malawi voor een weekje vakantie. Ik heb er erg veel zin in, Malawi heeft toch mijn hart gestolen (zeker toen de Masai ziek was). Dan zie ik iedereen weer, waar ik net over schreef. Met Gideon ga ik eindelijk bezig met het maismolen project. Dit project is gestart door Coby Wesseling die bij mij op bezoek was vorig jaar mei. Zij heeft een stichting opgezet, we hebben nog met Gideon in de krant gestaan. De baas van Annemarie Kuijs besloot om het hele bedrag voor de maismolen neer te leggen. Het plan lag een tijd stil omdat ik het steeds maar druk had, maar nu kunnen we ermee verder. De heer Sonke, een Nederlander die een tijd minister is geweest in Malawi en daar nog woont, wil ons daar wel bij helpen.

Daarna terug in Nairobi hoop ik Wangari op te zoeken en in contact te komen met Hosea. Ik ben benieuwd hoe het met hen gaat.

En in juli komt m'n moeder weer voor drie weken, deze keer samen met tante Gre! Jullie horen er wel van!

Veel liefs uit Anusha, Anne